

ACCIO CIUTADANA

71

EDITORIAL

«Para todos los españoles»

Aquesta era la formidable, la definitiva frase lerrouxiana que s'emprava uns mesos enrera, per a combatre aferrissadament el govern de Manuel Azaña, el qual orientava la seva política vers uns redreçament de la personalitat col·lectiva nacional i un exaltament generós de les forces espirituals, d'acord amb els postulats revolucionaris que precediren el memorable alçament cívic del catorze d'Abril de l'any trenta-un. **Gobernar para todos los españoles**, era el lema amb el qual es fonamentà la primera temptativa de Govern Lerroux, que fracassà sorollosament i s'enfonzà en el més paorós dels ridículs, per mancar d'una base sòlida. I són aquestes mateixes paraules les que han servit ara a **Don Alejandro Lerroux y García** per a constituir l'actual govern, quasi bé homogeni, per a endegar la vida del nostre poble, completament desballestada, segons el seu dir, per la tasca barroerament negativa dels governs anteriors.

Governar per a tothom, és una frase d'una tan perfecta buidor i d'una tan gran ambigüetat que no capim com pot ésser pronunciada, amb una engruna de responsabilitat, per aquells llavis que s'han dit republicans tota la vida. Però si aquesta frase es tradueix literalment, segons l'intenció amb què ha estat dita i escampada, llavors veurem amb dissort, que pren proporcions de farsa i de traïdoria i representa una indignitat pel que la concep.

* * *

Governar per a tothom, segons l'interpretació exacta que la colla lerrouxista i comparsa similar dona a aquests mots, equival a no lesionar interessos creats; a no ferir sentiments de cap mena; a no capgirar res per a no molestar ningú, deixant que subsisteixin tots els interessos de classe i els privilegis de casta. Llavors, cal preguntar, per a què la volíem la República? Llavors, perquè el foragitarem al XIII? És que tal vegada creien aquests "republicans" que els que al redòs de la figura tètrica del Borbó perjur i canalla, mangonejaven els interessos nacionals al seu lliure albir i portaven endavant tota mena de negocis lucratius, s'avindrien gustosos al nou estat de coses? És que pensaven, potser, que els magnats de l'Església, ensuperbits i orgullosos no movilitzarien tots els ressorts poderosíssims amb què compten, davant l'intent nobilitíssim del poder civil, de reduir a les seves justes proporcions el poder facciós de la secta catòlica? És que somniaven que el gran terratinent, el gran industrial, el banquer capitalista i el comerciant acaparador, posseïdors egoistes de la riquesa total del país, es conformarien en què aquesta fos repartida d'una manera més justa i equitativa?

Àgermanar voluntats, armonitzar diferències, aplanar dificultats, és, altrament, tasca constructiva de govern, mentre s'inspira en un sagrat principi de justícia i es bandegi absolutament tot favoritisme. Però quan, com en el cas present, en emprendre aquesta obra, hom vol tenir en compte que hi ha din-

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

22 desemb. 1933

15 cts